

Paměť je pro hráče šachu jednou z nejdůležitějších kognitivních funkcí, zvláště pokud se týká schopnosti pamatovat si šachové pozice. Teoretická část práce zahrnuje kromě popisu obecných paměťových charakteristik a jejich vývoje také souhrn dosavadních výzkumných závěrů nejen v oblasti souvislosti paměti a šachové výkonnosti u dospělých hráčů, ale v menší míře i u dětí. Proto se v experimentální části práce autor soustřeďuje hlavně na vztah mezi výkonností a pamětí v dětském období. Experimentální skupinu tvoří 31 dětí rozdílné výkonnosti ve věku 8-15 let, kde jednu část reprezentují žáci pražské školy, druhou členové šachového oddílu v Praze. Výsledky výzkumu ukázaly signifikantní vztah sledovaných parametrů, a to jak u pozice se smysluplným rozestavením figur, tak s rozestavením náhodným. Druhotným zjištěním bylo, že u zkoumaných paměťových schopností se neprokázala souvislost s věkem respondentů. Vzhledem k pozitivnímu vlivu šachů na paměť autor v závěru doporučuje pokračovat v dalším výzkumu u dětských hráčů šachu. Považuje to za vhodné nejen z důvodů rozvoje kognitivních funkcí v průběhu školního výukového procesu, ale také pro kladný vliv na rozvoj osobnosti dítěte.